

بیانیه مطالبات

سازمانهای جامعه مدنی ایران

جامعه مدنی، آرمان ایرانی

مقدمه:

جامعه مدنی یک نیروی اجتماعی و از مهم‌ترین عوامل توسعه، دموکراسی و صلح پایدار در هر جامعه ای است. فقدان جامعه مدنی نیرومند عامل اصلی بی ثباتی، توسعه نیافتگی و عدم استقرار دموکراسی و صلح پایدار و شنیده شدن صدای همه گروه های اجتماعی در میان ما ایرانیان بوده است. در سال های اخیر با به حاشیه رانده شدن طبقه متوسط فرهنگی، جامعه مدنی با انسداد و انقباض به مراتب شدیدتری مواجه شده و رشد و پویایی آن تحت تأثیر قرار گرفته است. نحیف شدن جامعه مدنی و بویژه انجمن ها و تشکل ها و سازمان های غیردولتی؛ بیش از پیش حضور دولت را در همه عرصه های سیاسی، فرهنگی و اجتماعی و البته اقتصادی گسترده تر و پر نفوذتر و بالطبع ناکارآمدتر نموده که درنهایت جز تولید و گسترش نارضایتی دستاورد دیگری برای جامعه ایرانی به همراه نداشته است.

اما اکنون کشور ما در یک لحظه تاریخی و گذرگاه سرنوشت ساز قرار گرفته است. از یک سو با تهدیدهای گسترده منطقه ای، فرامنطقه ای و بین المللی روبروست که نموده های خود را با کاهش اعتبار کشور، تهدید به جنگ و گسترش تحریم های بین المللی نشان می دهد. از سوی دیگر جامعه ایرانی بدلیل گذار از جامعه سنتی به جامعه مدرن و تحت تأثیر شرایط سیاسی و اجتماعی و فرهنگی؛ دچار گسست های جدی در عرصه اجتماعی و بویژه بین نسلی و گسترش ناهنجاریها و فروپاشی بنیان های اخلاقی در سطح جامعه شده است. همچنین جمع شدن مطالبات اقتصادی، اجتماعی و سیاسی؛ روز به روز می تواند تهدیدها و خطرات زیادی را برای کشور ایجاد نماید.

ما جمعی از تشکل ها و سازمان های جامعه مدنی با درک موقعیت، مسئولیت و برای ایفای نقش تاریخی خود در نیل به توسعه و دموکراسی پایدار؛ ضمن مخالفت با هر گونه جنگ طلبی، تحریم، بزرگ تر شدن دولت و حرکت های توده وار و جدایی طلبانه و به منظور گذار موفقیت آمیز از یک جامعه مدنی ضعیف و نحیف به جامعه مدنی قوی، پویا، شاداب، دموکراتیک، توسعه گرا و اخلاق مدار؛ اقدام به شکل دهی به ائتلاف فراگیر نموده تا بازتاب آوا و آرای بخشی از جامعه مدنی ایران باشیم. از این رو ما در چارچوب قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران، مطالبات و خواست های مدنی حداقلی خود را تدوین و به کلیه کاندیداهای ریاست جمهوری، نهادها، انجمن ها و تشکل های اجتماعی،

سیاسی، فرهنگی و اقتصادی کشور و ملت شریف ایران ارایه می‌کنیم و انتظار داریم تا:

۱. ملت بزرگ ایران بند بند آن را در راستای ساختن ایرانی آباد، آزاد، یکپارچه، قدرتمند و صلح آمیز و اخلاقی به کار بندند.
۲. جامعه مدنی ایران هماهنگ، منسجم و یکصدا آنرا تأیید و پشتیبانی نموده و در آینده از سیاست گذاران و تصمیم گیرندگان کشور مطالبه نمایند.
۳. هر یک از کاندیدها در صورت پیروزی در انتخابات برای تحقق و پاسخگویی به مطالبات مدنی تلاش نمایند.

این اقدام یک حرکت مدنی بر اساس تعهد و مسئولیت اجتماعی بخشی از فعالان و سازمان‌های جامعه مدنی است.

ما تشکل‌ها و سازمان‌های جامعه مدنی خواهان آن هستیم:

۱. جامعه مدنی به مثابه یک نیروی اجتماعی:

در دنیای کنونی جامعه مدنی یکی از ارکان مهم توسعه پایدار و یکی از بازیگران اصلی جغرافیای جدید قدرت است. از این رو ما خواهان آن هستیم که:

به جامعه مدنی به مثابه یک نیروی اجتماعی مؤثر و کارآ در امر توسعه و اداره‌ی امور، نه به مثابه یک ابزار تکنیکی، نگریسته شود. ما معتقدیم سازمان‌های جامعه مدنی بنا به مسئولیت مشترک اجتماعی خود می‌باید در تدوین، اجرا، پایش و ارزیابی سیاست‌ها، برنامه‌ها در تمام عرصه‌ها و سطوح جامعه مشارکت کنند.

۲. استقلال تشکل‌های جامعه مدنی:

استقلال یکی از عناصر مهم پایداری سازمان‌های جامعه مدنی است. ما خواهان آن هستیم که دولت بر اساس اصل ۲۶ قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران، میثاق‌های حقوق مدنی - سیاسی، حقوق اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی، کنوانسیون‌ها و مقاوله‌نامه‌های ۸۷ و ۹۸ سازمان بین‌المللی کار از اقدام‌هایی مانند تشکل‌ها و سازمان‌های جامعه مدنی وابسته، سیاست جایگزینی و مداخله در امور داخلی آن‌ها که مغایر با اصل آزادی انجمن‌ها است، پرهیز نماید.

۳. آزادی انجمن‌ها:

آزادی انجمن‌ها یکی از شاخص‌های مهم دموکراسی پایدار است و زندگی انجمنی یکی از کانون‌های مهم تمرین دموکراسی است. از این رو ما خواهان تضمین آزادی حق تأسیس و فعالیت سازمان‌های جامعه مدنی بر اساس اصل ۲۶ قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران، میثاق‌های حقوق مدنی - سیاسی، حقوق اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی، کنوانسیون‌ها و مقاوله‌نامه‌های ۸۷ و ۹۸ سازمان بین‌المللی کار هستیم.

۴. صلح و امنیت برای جامعه:

صلح ارزشمندترین پدیده انسانی است که از اولویت‌های اساسی برای تداوم زیست باهمی و پیشرفت

در همه زمینه های فرهنگی، سیاسی و اجتماعی و اقتصادی جوامع به شمار می آید و توسعه و گسترش هنجارها و ارزشهای انسانی هم چنان با حمایت از صلح میسر می گردد. سعادت یک جامعه در گرو تأمین صلح و امنیت همه جانبه است. از این رو ما خواهان نفی و رفع هر گونه تهدید به جنگ و تحریم با بکارگیری تدابیر و سیاست های اصولی از فضای کشور هستیم.

۵. آزادی ارتباطات اجتماعی:

جامعه مدنی ایران نمی تواند در انزوا و بدون ارتباط با دنیای خارج و در محیط گلخانه ای رشد و گسترش یابد. از این رو ما خواهان رفع موانع موجود در زمینه مبادله، گفتگو و انتقال تجربیات بین فعالان و سازمان های جامعه مدنی ایران با جامعه مدنی جهانی و گسترش زمینه مناسب برای گسترش و تعمیق روابط از طرف دولت هستیم.

۶. تضمین آزادی مطبوعات:

از مطبوعات به مثابه رکن چهارم دموکراسی سخن گفته می شود که نقش مهم و ماندگاری در پایداری دموکراسی ایفاء می کنند. همچنین آزادی مطبوعات یکی از شاخص های مهم توسعه است. از این رو ما خواهان تضمین و تعمیق آزادی مطبوعات هستیم.

۷. تنوع بخشی رسانه ای:

رسانه ها شریان حیاتی هر جامعه ای است. تکرر و تنوع رسانه ای بیانگر آزادی بیان و اندیشه است. از این رو ما خواهان سیاست تنوع بخشی رسانه ای در حوزه شبکه های خصوصی و غیردولتی در عرصه جامعه مدنی هستیم.

۸. آزادی بیان، اندیشه و هنر:

اندیشه و هنر عرصه ای است که با برخورداری از سلیقه ای در تهیه، توزیع و پخش آن به سمت فعالیت های زیرزمینی رانده شده است. ما سازمان های جامعه مدنی، خواهان تضمین آزادی بیان و اندیشه، حمایت از تولیدات هنری و رفع محدودیت ها در تمامی عرصه های اجتماعی به ویژه هنر که بخش جدایی ناپذیر از فرهنگ تاریخی ما ایرانیان است، هستیم.

۹. حق دسترسی و گردش آزاد اطلاعات:

تضمین حق دسترسی و گردش آزاد اطلاعات در میان شهروندان و انجمن ها یکی از وظایف مهم دولت است. دولت جمهوری اسلامی ایران یکی از امضاء کنندگان بیانیه اصول و برنامه عمل اجلاس جهانی جامعه اطلاعاتی ژنو در سال ۲۰۰۳ و تونس در سال ۲۰۰۵ است. از این رو ما خواهان تضمین حق دسترسی و گردش آزاد اطلاعات در میان شهروندان و انجمن ها و برداشتن موانع فیلترینگ گسترده در عرصه اطلاع رسانی هستیم.

۱۰. ترویج مسئولیت پذیری اجتماعی:

قانونمند نمودن سرمایه گذاری اجتماعی و تشویق بخش خصوصی به انجام مسئولیت اجتماعی یکی از وظایف مهم دولت است. از این رو ما خواهان تدوین قوانین و مقررات لازم برای انجام سرمایه گذاری و مسئولیت پذیری اجتماعی شرکت ها در جامعه هستیم. همچنین معتقدیم دولت می باید برای ترویج

و گسترش فرهنگ مدنی و اقدام‌های داوطلبانه از طریق سیاست‌گذاری و تدوین برنامه‌ها اقدامات لازم را انجام دهد.

۱۱. حرفه‌گرایی و امنیت حرفه‌ای:

انجمن‌های حرفه‌ای و حرفه‌گرایی یکی از ارکان مهم جامعه مدنی است. ما خواهان آن هستیم که دولت از تأسیس یا انحلال هر گونه انجمن حرفه‌ای قویاً پرهیز نموده و به استقلال انجمن‌های حرفه‌ای و حرفه‌گرایی احترام گذاشته و از مداخله در امور آن‌ها به ویژه در تدوین و استقرار معیارهای اخلاقی و رفتار حرفه‌ای که از پایه‌های اساسی حرفه‌گرایی است، پرهیز نماید.

۱۲. استقرار اخلاق حرفه‌ای:

نظر به نزول اخلاقیات در تمامی روابط و شئون جامعه، می‌خواهیم که با تعهد به کمک به تأسیس شورای ایرانی اخلاق حرفه‌ای مستقل و برخاسته از نهادهای مدنی و صنفی و حرفه‌ای، به سوی جامعه‌ای اخلاق مدار حرکت کنیم. این امر از طریق تشکیل کمیته‌های اخلاق حرفه‌ای و تدوین کدهای اخلاقی در تمامی حرفه‌ها میسر و میسر است.

۱۳. بازنگری قوانین و مقررات ناظر بر سازمان‌های جامعه مدنی:

در شرایط کنونی نبود قوانین جامع، تراکم قوانین و مقررات ناظر، خلاء قانونی در برخی از عرصه‌ها و ... منجر به توسعه‌نیافتگی و عقب‌نگه‌داشته‌شدن این سرمایه‌ی عظیم اجتماعی و مدنی شده است. ما سازمان‌های جامعه مدنی، خواهان اصلاح و بازنگری کلیه قوانین و مقررات ناظر بر سازمان‌های جامعه مدنی در راستای تحکیم موقعیت آنها در جامعه و سیاست‌گذاری هستیم.

۱۴. احترام و رعایت حقوق بشر:

احترام و رعایت حقوق بشر زیربنای صلح و دموکراسی و توسعه پایدار است. دولت ایران یکی از کشورهای امضاء کننده‌ی اعلامیه جهانی حقوق بشر و میثاق‌های حقوق مدنی، سیاسی و حقوق اقتصادی، فرهنگی و اجتماعی است. از این رو ما خواهان احترام و اجرای کلیه اصول و مواد مندرج در اعلامیه میثاقین حقوق بشر و محافظت و حمایت از فعالان حقوق بشر در ایران هستیم.

۱۵. آموزش حقوق بشر، حقوق شهروندی:

فرهنگ فعالیت مدنی و داوطلبانه و آموزش مستمر و همگانی حقوق شهروندی و حقوق بشر یک مسوولیت مدنی و اجتماعی و لازمه داشتن شهروندانی مسؤؤل در هر جامعه‌ای است. از این رو ما خواهان آموزش حقوق بشر و اجرای دقیق قواعد حاکم بر حقوق شهروندی در همه زمینه‌ها، ترویج فرهنگ فعالیت مدنی و داوطلبانه و شبکه‌های همکاری در همه رده‌های سنی و در سرتاسر کشور هستیم.

۱۶. برخورداری از دادرسی منصفانه:

از آنجا که عدالت و آزادی از اهداف اصلی جامعه مدنی ایران در طول یکصد سال اخیر بوده است؛ ما خواهان برخورداری یکایک شهروندان از دادرسی منصفانه با تأکید بر حق دفاع و حضور وکیل مستقل در تمام مراحل دادرسی هستیم. از این رو، با تکیه بر اصل ۱۶۸ قانون اساسی جمهوری اسلامی و

اصل قانونی بودن جرایم و مجازاتها جهت حصول دادرسی منصفانه، ضرورت تعریف جرم سیاسی بیش از پیش احساس می شود. در همین راستا، رعایت و اجرای حقوق زندانیان و رعایت استاندارد قانونی بازداشتگاه ها نیز مورد تاکید است.

۱۷. اقوام، عقاید و برابری فرصت ها:

جامعه ایرانی جهت دستیابی به اهداف توسعه همه جانبه نیازمند برقراری شرایطی است که اشخاص در دستیابی به فرصت های گوناگون فارغ از تفاوت های قومی، فرهنگی، زبانی، مذهبی و عقیدتی، امکانات برابر داشته باشند. از این رو ما خواهان برابری فرصتها در همه زمینه ها هستیم.

۱۸. احترام و رعایت حقوق کودک:

کودکان به ویژه کودکان کار مهم ترین گروه آسیب پذیر جامعه هستند. از این رو ما خواهان پایبندی به تمام مفاد کنوانسیون بین المللی حقوق کودک و اجرای کامل آن از جمله منع صدور حکم اعدام کودکان زیر ۱۸ سال هستیم.

۱۹. احترام و رعایت حقوق زنان:

تلاش های بی وقفه و خستگی ناپذیر زنان ایرانی برای تغییر وضعیت و ارتقای جایگاه انسانی خویش در خانواده و جامعه تناسبی با قوانین، سیاست ها و رویکرد تبعیض آمیز حاکم بر برنامه ها و خط مشی ها ندارد. از این رو ما خواهان منع تبعیض و تفکیک جنسیتی در قوانین، سیاست ها و برنامه های خرد و کلان سیاسی، اقتصادی، اجتماعی و آموزشی و پایبندی به تعهدات بین المللی و الحاق به اسناد بین المللی زنان به ویژه کنوانسیون رفع هر گونه تبعیض علیه زنان و اجرای آن از سوی دولت جمهوری اسلامی ایران هستیم.

۲۰. پاسخگویی به مطالبات صنفی:

با توجه به رشد فزاینده مطالبات صنفی گروه ها و نیروهای اجتماعی، ما خواهان پاسخگویی به مطالبات صنفی همه اصناف به ویژه دانشجویان، کارگران، کشاورزان، پرستاران، صنعتگران، کارآفرینان، پزشکان، وکلا و روزنامه نگاران هستیم.

۲۱. کار شایسته:

جامعه زحمتکش و مولد کارگر همواره تحت فشارهای اقتصادی و روابط کار نادرست بوده است. ما سازمان های جامعه مدنی برای بهبود وضعیت شرایط کار، خواهان تصویب کنوانسیون های آزادی انجمن ها و حمایت از حق تشکل، سازماندهی و مذاکره دسته جمعی، رعایت حداقل سن کار، ممنوعیت کار کودک، و اقدام فوری برای محو بدترین اشکال آن و اجرای سایر کنوانسیون های حقوق بنیادین کار همچنین سه هدف راهبردی کار شایسته شامل اشتغال پایدار، حمایت و تامین اجتماعی و گفت و گوی اجتماعی، هستیم.

۲۲. گفتگوی اجتماعی:

سه جانبه گرایی در عرصه روابط و مناسبات کار و گفتگوی اجتماعی، راه برون رفت از بحران های فراروی جامعه ایرانی است. از این رو ما خواهان ایجاد ساز و کاری برای گفتگوی اجتماعی میان دولت،

بخش خصوصی و جامعه مدنی و سه‌جانبه‌گرایی در عرصه کار هستیم.

۲۳. شیوه اداره مطلوب:

مشارکت، حاکمیت قانون، شفافیت و پاسخگویی، مسوولیت‌پذیری، برابری و عدالت، فراگیری و شمولیت از شاخص‌های مهم شیوه اداره مطلوب است. در شرایط کنونی شیوهی اداره‌ی جامعه و به کارگیری منابع، یکی از چالش‌های مهم جامعه ایرانی است. از این رو ما خواهان گذار از شیوهی اداره نامطلوب به شیوه اداره‌ی مطلوب و ارتقاء شاخص‌های آن در به کارگیری منابع اداره‌ی امور کشور هستیم.

۲۴. نظارت سازمان‌های جامعه مدنی:

تشکل‌ها و سازمان‌های جامعه مدنی در هر جامعه به مثابه دیده‌بان گروه‌های اجتماعی به ویژه گروه‌های به حاشیه رانده شده و حاشیه نشین عمل نموده و آراء؛ خواسته‌ها و مطالبات مردم را در سطوح مختلف جامعه منعکس می‌کنند. از این رو ما خواهان به رسمیت شناخته شدن حق نظارت سازمان‌های جامعه مدنی در اداره امور کشور و رفع موانع موجود در آزادی بیان مطالبات از سوی دولت هستیم.

۲۵. ظرفیت‌سازی و توانمندسازی شهروندان و انجمن‌ها:

شهروندان مسوول و متعهد، پویایی و شادابی زندگی انجمنی از نشانه‌های مهم توسعه‌یافتگی در هر جامعه‌ای است. بدون وجود شهروندانی مسوول و متعهد نمی‌توان از جامعه مدنی سخن گفت. از این رو ما خواهان آن هستیم که موضوع ظرفیت‌سازی و توانمندسازی شهروندان و انجمن‌ها، ایجاد فضاها، ظرفیت‌سازی و توانا سازی محیط سیاسی، اجتماعی، فرهنگی و حقوقی به مثابه مهم‌ترین وظیفه‌ی دولت در دستور کار مجریان قرار بگیرد. همچنین به تشکل‌ها و سازمان‌های جامعه مدنی به مثابه عناصر تحکیم‌کننده‌ی منافع ملی و امنیت ملی نگریسته شود.

۲۶. رشد و شکوفایی شبکه‌های اجتماعی:

پویایی و شادابی شبکه‌های اجتماعی و وجود روابط و مناسبات مبتنی بر اعتماد بین آحاد جامعه نشانگر میزان سرمایه اجتماعی است. بین سرمایه اجتماعی و توسعه‌یافتگی و دموکراسی پایدار پیوندی عمیق وجود دارد. از این رو ما خواهان آن هستیم که دولت از سیاست تخریب و عقیم سازی شبکه‌های اجتماعی پرهیز کرده و به ایجاد بستر مناسب برای رشد و شکوفایی آنان به منظور انباشت سرمایه‌ی اجتماعی اقدام کند.

۲۷. تقویت زیرساخت و تضمین حقوق و آزادی‌های جامعه اطلاعاتی:

در سال‌های اخیر، انقلاب در فناوری‌های ارتباطی، منجر به ایجاد جامعه اطلاعاتی شده است. جامعه اطلاعاتی با شتاب فزاینده‌ای در حال پیشرفت است. ما برای جلوگیری از تبدیل شکاف دیجیتالی موجود به دره دیجیتالی، خواهان سرمایه‌گذاری و توجه جدی دولت و بخش خصوصی به عرصه تکنولوژی‌های اطلاعاتی، همچنین تضمین حقوق و آزادی‌های مدنی شهروندان و انجمن‌ها در عرصه مجازی هستیم.

۲۸. بهبود فضای کسب و کار و خصوصی سازی:

لازمه جامعه مولد و پویا، وجود نهاد های ناظر مدنی پر قدرت است. سیاست های اجرایی اصل ۴۴ قانون اساسی، نباید بهانه ای برای رشد اقتصاد واسطه گری و رانتی گردد. از این رو ما خواهان کاهش تصدی گری دولت، بازنگری کلیه سیاست ها و برنامه های اقتصادی و واگذاری امور اقتصادی به مردم، توسعه ی کارآفرینی و بازبینی واگذاری های انجام شده به بنیاد ها و نهادها و سازمان های شبه دولتی - که سبب ایجاد مالکیت مجهول و غیر پاسخگو شده است - هستیم.

۲۹. تقویت تولید ملی:

کسب و کار ایرانی دارای پتانسیل های فراوان در ثروت سازی، کارآفرینی و حضور در بازارهای جهانی و ایجاد جامعه ای مستقل و توسعه گراست. از این رو ما خواهان فرهنگ سازی، ترویج و تبلیغ استفاده از تولیدات و فرآورده های ملی و اصلاح فضای کسب و کار برای رشد و توسعه تولید ملی بر اساس مزیت های نسبی و افزایش اشتغال و رعایت حقوق مصرف کنندگان در راستای تحقق سند چشم انداز بیست ساله هستیم.

۳۰. لزوم ارتقاء سلامت:

انسان سالم محور توسعه پایدار است. پاسداشت سرمایه های انسانی در گرو تأمین کامل بهداشت روانی و سلامت جسمی و اجتماعی آحاد جامعه است. از این رو ما خواهان بهبود استانداردها و شاخص های سلامت بهداشتی و روانی برای نسل کنونی و آینده هستیم.

۳۱. حفاظت از محیط زیست:

حفظ محیط زیست یکی از ارکان توسعه پایدار است. برای تداوم حیات زیستی و تحویل سالم آن به نسل های آینده باید از محیط زیست حفاظت کنیم. از این رو ما خواهیم که در تمامی برنامه ها و سیاست ها، دولت حفظ و ارزیابی های زیست محیطی را در جهت توسعه پایدار در دستور کار خود قرار دهد.

۳۲. حفاظت از میراث فرهنگی:

میراث فرهنگی یکی از عناصر بسیار مهم هویت و خودشناسی افراد یک جامعه است که نسل کنونی را به گذشته تاریخی اش پیوند می دهد. از این رو ما خواهان حفاظت از میراث گرانقدر فرهنگی ایرانیان هستیم.

۳۳. احترام و حفاظت از مالکیت فکری - معنوی:

مالکیت فکری معنوی برای تشویق نوآوری و خلاقیت در هر جامعه ای امری ضروری است. از این رو ما خواهان احترام و حفاظت از مالکیت فکری و معنوی در کلیه عرصه ها به ویژه هنر و نشر هستیم.

۳۴. خواسته های هنرمندان:

جامعه هنری متشکل از کانون ها و انجمن های مستقل و زیر مجموعه های گسترده آن در بخش های گوناگون هنر، خواهان سازمان هنری مستقل با بودجه رسمی، انتخاب مدیران انتخابی با رای اعضای تشکیلات خود، حذف بی رویه و سلیقه ای سانسور و ممیزی، پرداخت مستمری کافی به هنرمندان صاحب سبک بالای ۶۰ سال و پرداخت حقوق بیکاری به هنرمندان حرفه ای به

تشخیص صنف مربوط است. همچنین خواهان برون رفت وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی از دخالت در امر تولید هنری بوده و تنها دخالت و نظارت بر چگونگی هزینه بودجه اختصاصی آنها بر مبنای مصوبات شورای عالی انقلاب فرهنگی را وظیفه آن وزارتخانه می داند. جامعه هنری به رسمیت شناخته شدن شغل هنرمند توسط مراجع قانونی، و واگذاری مکان های هنری از قبیل سالن ها و نمایشگاه ها و کلیه مراکز هنری دولتی به نیروهای مولد هنر را خواهان است.

۳۵. خواسته های معلمان:

معلمان همواره راهبر تحولات، علم، فناوری، دانش و فرهنگ بوده اند. هنوز آموزش و پرورش در کشور ما اسیر روزمرگی و مقاومت در برابر تغییر است. در نتیجه تربیت نسلی شجاع و خلاق، فکور و نقاد، منضبط و قانونمدار و مسئولیت پذیر، دچار ضعف و افول است. از این رو ما خواهان تغییر سیاست ها، برنامه ها، ساختار، منابع و امکانات آموزشی کشور در راستای ارتقاء جایگاه و منزلت معلمان و بهبود وضعیت آموزش و پرورش برای رسیدن به توسعه پایدار در کشور هستیم.

۳۶. خواسته های کشاورزان:

در ایران بدلیل گستره وسیع جغرافیایی، کشاورزان از مهمترین طبقات اجتماعی به شمار آمده اند و تلاش های آنان استقلال و خودکفائی ملی و امنیت و سلامت غذایی جامعه را به دنبال داشته است. با این وجود به دلایل عدیده این گروه اجتماعی بزرگ همواره تحت فشارهای سنگین اقتصادی قرار گرفته اند. بر این اساس ما خواهان تغییر نگاه و توجه به این بخش در راستای بهبود وضعیت معیشت و کیفیت زندگی ایشان و ارتقاء جایگاه و منزلت اجتماعی ایشان می باشیم.

۳۷. خواسته های افراد دارای معلولیت:

در راستای تحقق شاخص برجسته ی جوامع توسعه یافته دموکراتیک مبنی بر رعایت حقوق همه ی اقلیت های اجتماعی و منطبق با مفاد اعلامیه جهانی حقوق بشر، پیمان نامه جهانی حقوق افراد دارای معلولیت و قانون جامع حمایت از حقوق افراد دارای معلولیت جمهوری اسلامی ایران و پیش نویس اصلاحیه و توسعه ی این قانون، ما تشکل های مدنی فعال و شهروندان دارای معلولیت خواهان ایجاد بستر مناسب مشارکت کامل شهروندان دارای معلولیت در اداره ی امور جامعه، بویژه تصمیم گیریهای تخصصی معطوف به این شهروندان، رفع هرگونه تبعیض علیه حقوق شهروندی افراد دارای معلولیت ناشی از معلولیت آنان و ایجاد فرصتهای برابر جهت بهره مندی افراد دارای معلولیت کشور از حقوق شهروندی خود هم تراز با آحاد فاقد معلولیت جامعه در همه ی عرصه های اجتماعی، اقتصادی، فرهنگی و سیاسی هستیم.